

Any X (Segona època)

Baix Montseny, 23 Desembre de 1936

Núm. 406

Editorial

Catalunya... Macià...!

S'escau aquesta setmana el tercer aniversari de la mort del primer President de la Catalunya restaurada. L'Avi, clogué els ulls per sempre més, un maig gris i fred de Desembre. Amb aquests tres anys que han passat des d'aquella diada dolorosa per Catalunya, s'han escaigut hores molt difícils per la nostra terra i per la resta d'Espanya. Vingué el mes d'Octubre amb el seu dia 6, i Catalunya perdé les seves llibertats que li fóren arrabassades per un grapat de traïdors feixistòfils amb el beneplàcit dels catalans del partit «Regionalista». Repressió a Astúrias... Assassinat de Lluís de Sirval i de centenars d'obriers... Les presons d'Ibèria plenes de dignes ciutadans... Pagament de primes a les **víctimas del deber**..

Tota la concupiscència d'aquells temps **governats** sota el Ceptre del Papa de Roma, tingué punt final amb el 16 de Febrer. Catalunya, reviscolava... però els enemics del poble, que no es podien avenir que amb la fredor del calaboç i amb la tenebror dels confessionaris, el poble volgués parlar lliurement, ajudats d'un grapat de **generals** perjurs i de l'escòria que regna les esclavitzades Nacions Italiana, Alemanyana i Portuguesa, planejaren el gran complot contra el poble que s'està ensangonant i destruint-se en la seva flor. .

La llibertat de Catalunya era la suprema aspiració de l'Avi; era l'estímul de tota la seva actuació...

En aquest tercer aniversari de la seva mort, Catalunya va reconquerint la seva personalitat pròpia. El Govern Català, ha emès paper moneda, que tothom té el deure de respectar i de rebre amb simpatia; és un punt més de la nostra Autonomia. L'Avi la preconitzava aquesta llibertat que ara agafa forma baix els auspicis d'una nova civilització que la ininterrompible evolució transformada amb guerra civil per virtut de la tràgica gesta dels facinerosos militars que només sabien lluir la seva gallardia(?) amb **guerres** sens enemic i amb formacions perquè feia bonic, però que no s'identificaven amb el poble que els sostenia, ajudats de la **catolicitat** de l'Església Catòlica Apostòlica i Romana...

Catalunya, la nostra terra i la d'Ibèria, un cop els feixistes hagin sigut esborrats sota la justícia inexorable d'un poble que estima la llibertat més que tot, serà lliure; lliure de totes les concupiscències d'una civilització retrassada.

El record de l'Avi Macià, en serà l'estel guidor...

J. LLADÓ PESAS